

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излизва съка събота на голѣмъ листъ, и съка вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписуватъ до Г. Н. Генювичъ, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмакъ-Меджилъ № 23.

ЗА НЕСПОСОБНИТИ МЪЖИ.

Тѣхната най ясна черта въ съка стра-на е че нѣматъ съзнание за долнѣостта си; че заявяватъ, съвсѣмъ напротивъ, едно славолубіе въ прямо отношение съ то-зи недостатъкъ; тя са състои още и въ туй дѣто, като неможатъ да са издигнатъ на мѣстото на другити, искатъ да снематъ другити на своето мѣсто.

Тѣхниятъ късъ погледъ като имъ въз-бранява да си правятъ смѣтка за мъчно-тіити, слѣдва отъ туй че никое прѣдпрі-тіе не ги плаши; тѣзи лица не са съмѣ-ватъ за нищо защото не подозрѣватъ нищо. Безразсѣдъцити имъ кустисватъ малко и опитити кажи че не ги поправятъ.

Напримѣръ, тѣ не липсватъ да хранятъ вражда противъ онія, на които предвижда-ніята сѣ са оправдали отъ приключеніята. Прозорливостта на тия послѣднити имъ са види една лична псувна.

Не е само туй; тѣ търсятъ да ги на-правятъ отговорни за злочестинити, по тѣ-зи причина само че сѣ ги прѣдвидѣли... Да, че сѣ ги прѣдвидѣли е се едно, за нѣ-кои хора, да сѣ ги повикали, да имъ сѣ, чрезъ единъ видъ съучастіе съ сѣдбата, рѣшили, ускорили и усъществили деньтъ: това е несвѣстно нѣ и що има!

Тия малки духове иматъ една друга каприція:

Тѣзи да смисатъ твърдостта съ инатѣтъ, храбростта съ донкишотството.

Едно САМОЛЮБІЕ извънъ мѣрката съ-единено съ едно недостатъчно сѣдженіе дава такъвизъ сѣтнини.

Нѣи сми познавали единъ добъръ човѣ-къ тѣи създаенъ щото са разяряваше да извършва сичко, което хората го раз-дразнявахъ да прави. Нѣма лудотіи, кон-то да не са сполучили да го накаратъ да стори, чрезъ единъкото сръдство само ка-то му потвърдяватъ че е неспособенъ да ги направи. Тѣи той сѣ вѣрваше е-динъ герой, нѣ той приличаше по-вече на единъ извѣянь.

Когато сръща човѣкъ хора отъ това ка-чество, лесно ги преправя на изпълнители на съкаква воля, стига да имъ послушни нѣщо или да ги похвали високо. Нѣма почти освѣнъ собствениата имъ воля, която не ис-пълняватъ, макаръ и да сѣ дълбоко убѣдени че исклучително нея удовлетворяватъ.

Нѣ това е една разнообразност на видѣтъ.

Ако поне тия хорица отъ съкакъвъ родъ имахъ добріятъ разумъ да стоятъ въ мракѣтъ, който ги изискува, тѣ бы мо-гли да бѣдѣтъ, въ една сѣра по ограни-чена, отъ една относителна полза.

Нѣ никакъ: тѣхното тщеславіе не бы могло да са рѣши да пріѣме една второ-степенна роля; тѣ не рачятъ да станатъ упашка на множеството, отъ което обаче нищо не ги отличава; тѣ трѣба да са ту-рятъ на челото за да са глѣдатъ колкото

е възможно по-вече, и противно на тѣх-ниятъ добръ разуменъ интересъ бы на-правили нѣкой, който бы изискалъ за тѣхъ едно положеніе, въ което тѣхната неспо-собностъ по-малко да личи. — Нѣ, тия Ну-ли желатъ ролята на цифра и вмѣсто да са подчинятъ, тѣ и грабятъ мѣстото, нѣ-що което като черпи отъ цифрата съоб-щава имъ една сила за релация.

Никога човѣкъ не ще придобіе отъ тия горделиви никаквости една подобна жертва.

ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО НА НАРОДИТИ.

Съ какъвто начинъ и да бѣдѣтъ народити раз-дѣлени по языкѣтъ и отличіята на кръвта и на религіята, има обаче нѣкои връзки отъ симпатія и братство, които съществуватъ по между имъ и между тия връзки, обработваніето на науката не е най малко силната. Писменността и наукити не принадлежатъ на никой народъ. Тѣи сѣ об-щото стяжаніе на човѣшката фамилия, и каквито откритія и да можатъ да направятъ човѣцити въ областта на науката, тия откритія неправятъ друго освѣнъ да спомогатъ за всеобщото благо-состояніе. Какъвто и да е човѣкътъ, който раз-пространява предѣлти на науката, и който умно-жава сръдствата за распространеніето на напредѣ-кътъ, той спомога за усъвършенствуваніето на човѣшкитъ родъ и пада му са да са причисли между неговити благодѣтели.

Невъспитаніятъ човѣкъ прилича на една не-разработена земя, която непроизвежда друго освѣнъ тръви и утровителни растенія; въспитані-ятъ човѣкъ прилича на една обработена земя плодотворна въ полезна жатва. Да са въспитае човѣкътъ то ще рече да са искупи отъ едно скотско невѣжество, то ще рече да са распро-снатъ около неговитъ помрачѣлъ духъ съжи-вителнити лъчи на науката, да са измѣни сичка-та негова природа, да са научи да познава самъ себѣ си, то ще рече най-послѣ да са положи въ състояніе да си служи съ умственити си сили.

Наука е главниятъ дѣецъ на цивилизаціята. Наука ще рече сила въ сичкото значеніе на рѣчта: сила сътворителна, сила двигателна и сила на неопредѣленъ напредѣкъ.

Въ Истокъ нравственното въспитаніе са ча-сто жертвува на умственното въспитаніе; това е едно дѣло, което объма чудни противоположно-сти, толкозь общи въ тая страна, гдѣто интели-генціи развити сѣ твърдѣ често лишени отъ ви-сокиити начяла на нравственността и добро-дѣтелта.

Сичкити правителства, които иматъ на сърдце благосъстояніето на народити си, желатъ тѣхно-то нравствено и умственно удучиленіе. Ако хвърлимъ единъ погледъ на земната харта, нѣи намирамъ че народити, които сѣятъ въ варвар-ството сѣ тия, между които нѣма никаква систе-ма на въспитаніе, и че напредѣлнити народи сѣ онія, между които въспитаніето е най много рас-пространено. Напразно ще говоримъ за полити-ческитъ напредѣкъ. Напразно законодателити ще правятъ закони и царѣти ще издаватъ заповѣди, тѣи ще грѣшатъ винаги въ просвѣщеніето на на-родити. До гдѣто въспитаніето не влѣзе между тѣхъ, тѣ не сѣ друго освѣнъ маси подобни на скотове, като неможатъ никакъ да развиватъ врожденната сила въ единъ народъ. Единъ народъ можѣ да бѣде голѣмъ по своити войски, голѣмъ по своити флоти, той можѣ да притяжава безкрай-ни пространства земи, нѣ съ хора невѣжи и не-въспитани, той е, ако и страшенъ отвънъ, слабъ и бѣденъ вътрѣ. Сиромашеството и бѣдността пълнятъ улицити на тия градове, и жителити на

една такваъ страна сѣ пеуштити по долини и отъ скотове, съ които орѣтъ пивята си. Отъ какво магическо измѣненіе не сѣ ударени тѣзи народи, когато управители дойдѣтъ да обявѣтъ война на невѣжеството и на суевѣріето и когато чрезъ установленіето на една система за обще-народно просвѣщеніе, тѣи докарватъ на народити си нравственното и умственното възрѣданіе? Све-тлината завзема мѣстото на мракѣтъ, благоден-ствіето на сиромашеството и отъ масса подобна на добитѣкъ, народѣтъ става човѣци разумни и чувствителни. Владѣтельтъ, който лишавя наро-дити си отъ благодѣлїята на въспитаніето, и който ги държи въ едно състояніе на умственно упа-даніе, струва една вина и става виновенъ предъ Бога и предъ човѣцити. (Е. М.)

ХОДѢТЪ НА НАШИТИ ЧЕР-КОВНИ РАБОТИ.

Тази седмица, споредъ както ни увѣ-ряватъ, почтеннити наши комисари са дър-жали три рѣдовни засѣданія, освѣнъ ар-хіерейскити, които почти ставатъ сѣкѣи день. За главенъ прѣдмѣтъ на разиска-ніята си са имали и иматъ органическитъ уставъ за управленіето на черковата.

Споредъ слухове, обаче, които са раз-даватъ, нашити комисари са захванали по-удовлетворително да разглѣдатъ прѣдмѣ-тити. Тѣ са рѣшили даже просто съка една точка на уставѣтъ, върху която не са сръщатъ мнѣніята имъ, да я оставятъ съ бѣлѣжити си на разглѣданіето и у-добреніето на будущити прѣдставители на народното събраніе. Тази мѣрка е досто-похвална, защото съ такъвъ начинъ и уставѣтъ лесно ще са свърши, и прѣд-ставителити отъ вънъ по-положително по-нятіе ще съставатъ за прѣдмѣтити и ще да оцѣнятъ кой отъ що са е стремилъ да си подържи мнѣніето въ комисіята.

Нашити съотечественници на сѣкадѣ желатъ съ туй черковно дѣло да са по-кажатъ че са были способни сами да си наредѣтъ и управляватъ домашнити си ра-боти. Тѣ еще желатъ управленіето да стани за образецъ и прѣдъ другите чер-кови и слѣдователно трайно. Но тази цѣ-лъ са достигва съ едно общо размышленіе и искрено съгласіе. Съвѣстното и без-пристрастно състязаніе върху прѣдмѣтити отъ страната на комисарите, и искренно-то стараніе за избраніе на достойни прѣд-ставители за общото събраніе отъ стра-ната на народа са самите сръдства чрѣзъ които да са удовлетворятъ нуждите на на-шето отечество, и да са искоренятъ зло-употрѣбленіята на зачернелото въ злини-ти си черно духовенство, на бѣлото, кое-то почти я изгубило съко свещеническо значеніе и на самыте мырѣни.

Напротивъ обаче, когато само отъ една страна искатъ да разглѣдатъ тази народ-на работа, когато само отъ една точка на зрѣніето движими дѣйствуватъ, кога-то са посочватъ недостатъците само на съсловїята безъ да са разглѣдатъ и изгладятъ причините, когато са отблѣсва

и единичката наша надѣжда, бѣлото духовенство, което има нужда отъ коренно преобразование при прѣдположението че черното ще изчезни невѣзвратно, когато не сме искрени по между си, тогава само по себѣ си са разбира че става разногласие въ мислитѣ, раздѣленіе на партии и спѣнка на общата работа.

Тѣзи причини ни принуждаватъ да кажемъ на почтеннитѣ черковни общини по вънъ както сѣ имали търпение до сега да иматъ и за напредъ до гдѣто на конецъ са подканятъ да испратятъ прѣдставители въ столицата за да осѣдятъ или удобрятъ туй или онуй дѣло на комисарите, защото като не са публикуватъ дѣлата имъ чрезъ вѣстниците, никой не е въ положеніе връзъ частни извѣстия да са отзове справедливо. Сѣщото търпение препоручаваме и на духовенството, защото и на черното и на бѣлото интересите са поддържаватъ въ комисіята отъ святите старци. Въ народното обаче събрание при единородното разгледаніе на интересите и на положеніето на сичките съсловія ще са намѣри срѣдство щото достойни духовни лица да са осигурятъ въ званіето си, а недостойни и развратни да са опозорятъ и отблъснатъ единъ пътъ за всегда за да си търсятъ поприще въ друго званіе.

Какъ и да е съединеніето на интересите отъ сичкити съловія, единомыслието и съгласіето по между сичкити отрасли на народа, и сѣ присърдце завземаніето за нравственото му възраждане е желателното нѣщо на народа. (Т.)

НОВИ ПОДРОБНОСТИ ВЪРХУ ПОЖАРЪТЪ.

Главното дѣло на мѣстната хроника е се пожарътъ отъ 24 Маія. Колкото повече издирванията отиватъ напредъ, толкова повече подробности ставатъ наранителни. Сѣки денъ са откриватъ нови трупове на театрътъ на огньтъ; въ подземницити, които отварятъ единъ подиръ други, събиратъ бездушнитѣ остатъци на онія, които са потърсили напразно вътрѣ едно прибѣжище, един изгорѣли, други станали на въгленъ, даже на едни кости распръснати тукъ тамъ, други задушени отъ димтъ, и станали такъвѣ щото неможатъ никакъ да са познаятъ. Отъ друга страна, онія отъ избавенити, които бѣха изгубили родители или синове, и са надѣваха да ги намѣрятъ пакъ нѣгдѣ, са завръщатъ, за зла честь, въ окръбната реалностъ: смъртъта нищо не е пощадила, огньтъ нищо не е оставилъ.

Дѣйствително, желѣзните каски направени въ Виенна, и които хората вѣрваха че ще могатъ да стоятъ на срѣща на сѣка опасностъ, и при това обѣмахъ понѣкога сичкото иманіе на много и мотни, са предадохъ на силата на огньтъ. Истинна е че сенетити и записити затворени въ тия каски не сѣ пламнували, нѣ сичко е станало на въгленъ, тѣй щото не бѣше възможно да ги бутни човѣкъ безъ да не станатъ изведнажъ на пепель. Тѣй, на изгорѣли хора, които оплакватъ, и на които цифрата са умножава сѣки денъ, трѣба да приложимъ материални загуби, които оцѣняватъ на десетъ милиона лири най малко. Въ тая цифра не влиза оцѣненіето на сенетити отъ турскіятъ доходъ и на изгорѣли банкоти за едно количество въ дѣйствителна цѣна отъ 1 1/2 милионъ лири; нѣ страхуваме са да небы тия цифри да бѣдѣтъ по доло отъ реалността на рабо-

тити. Не са знаятъ още загубити въ сѣки работи, такивѣсѣ като шялове, ялмази, украшения и пр. и пр., и които са види да са безкрайни, защото камѣннитѣ къщи и другити зданія, гдѣто тия вещи са приносили, станаха ловитва на пламъцити. Колкото за изгорѣлото пространство, то обѣма осмьстотинъ хиляди аршина.

Срахуватъ са още да забѣлѣжатъ загуби на човѣци причинени отъ събаряніята. Напоследѣкъ четиримина Харвати, които са занимаваха близо при Галата-Сарай да събарятъ нѣкои стени, които прѣдставляваха една дѣйствителна опасностъ за ходеніето, са смазаха отъ паданіето на една стена: злочастнитѣ нѣмаха време да побѣгнатъ.

Прѣдъ тия дѣла за вынаги жалостни, трѣба да положимъ онія, които, като обѣлѣгчаватъ общата бѣдностъ въ сѣщото време правятъ и честь на лицата, които ги струватъ. Правителството даде примѣрътъ. Султанътъ толкова великодушенъ и толкова милостивъ къмъ сиромасити, са показа на височината на обстоятелствата. Той тури голѣмѣти си къщи подъ разположеніето на сичкити онія, които бѣха останали безъ прибѣжище; шятри, храна, най послѣ сичкото необходимо са даде изобилно на бѣднитѣ изгорѣли. Великіятъ Визиръ и сичкити министри са напредварятъ въ ревността си да отговорятъ на желаніето на Н. Величество. Установенната комисія подъ прѣсѣдателството на Садѣкъ паша, министра на финанцити, е събрала вече суми доста голѣми. Сумити отъ частни помощи не сѣ сѣщо по малки. Тия послѣдни дни, телеграфътъ ни забѣлѣжи че едно събрание на помощи, което направили въ Лондра за полза на изгорѣлитѣ отъ Бейоглу, произведе до сега една сума отъ 7 хиляди лири стерлинни. Сѣщо и въ Парижъ и по други столици са отворили и събрали доста помощи. Съ една рѣчь помощи сѣ наредени на сѣждѣ, и тайнѣти пристигатъ изобилно на изгорѣли фамилии. Нѣ казватъ че раздаваніето на тѣзи помощи и тайни оставяло много да са желае и не ставало съ една голѣма правда.

БЪЛГАРИТИ И ГРЪЦИТИ.

Писмото, което българскити владыци отпавихъ на Христіанити въ Българія, разяри патріаршіята и Гръцити, тѣй както окръжното писмо на патріархътъ разсърди владыцити и българскіятъ народъ.

Споредъ нашето мнѣніе и туй на сичкити мѣдри хора патріаршіята и Гръцити трѣба да са отрѣкатъ отъ сѣка идея на духовно преудоленіе надъ черковата на Българити, която са прогласи и е дѣйствително независима, самовластна и пълновластна. Противніятъ ходъ, който слѣдва патріаршіята, не прави друго освѣнъ да сѣе въ души на христіанити нечестивостъта и хладнокрѣвіето къмъ религіозни работи.

И дѣйствително, какъ не ще бѣде тѣй когато владыцити сѣ раздѣлени по между си, единѣти като казватъ че автономіята, независимостъта и пълновластіето на Българската черкова е нѣщо противно на православната догма и на священити правила: че това знаели даже и самити имъ противници, нѣ по причина на народни кратковрѣмни интереси постоианствуватъ; догдѣто другити казватъ че това не е противно нити на вѣрата нити на правилата на Вселенската Черкова, нѣ че частната черкова Цариградска ако и да

знае добръ това, по причина на собственіятъ си интересъ и на грѣцкити народни интереси, имъ повдига мѣжнотіи.

Ний вѣрваме че една подобна борба е толкова вредителна за патріаршіята колкото за Българити и най паче когато тая борба продължава да става официално и презъ вѣстниците. Ако ний отправимъ нашята забѣлѣжка само на патріаршіята а не на Българити, това правимъ, защото ако патріаршіята и да глѣда изпълненити приключенія като едно нѣщо реално лошо и противно на религіята, тия дѣла са обаче непоправими. Сѣко ново усиліе на патріаршіята, вмѣсто да укроти и възвѣрне къмъ себѣ си духовети, напротивъ ги утвърдява още повече въ отдалеченіето имъ като ги изново раздражня. Въ тозъ случай, Гръцити са съединяватъ по тѣсно съ патріаршіята, нѣ истинно е че и Българити сѣщо са привѣрзватъ по вече и по вече на Ексархіята си основана върху царскіятъ фирманъ, който държатъ въ рѣцѣти си. Главната причина на това е че и двата народа глѣдатъ въпросътъ като съвършенно народенъ.

Колкото за надѣждата, че нѣкои Българи водени отъ страхъ Божій не ще са подчинятъ на Ексархіята, защото бы са страхували да направятъ едно вѣроломство, ний казваме че тая надѣжда е праздна и безумна. Дѣйствително, Българити сѣ са занимавали въ разстояніе на тридесетъ години, ползовито, съ срѣдствата, чрезъ които да основатъ тая ексархія, догдѣто Гръцити, духовни и міряне не са занимаваха съ друго освѣнъ въ блядословія и да пѣлиятъ кесіити си. Едно таквось поведеніе присѣдинено на неразумното противодѣйствіе, което Гръцити предприхъ тогавъ когато бѣше вече твърдѣ късно, произведе въ една голѣма частъ тая схизма и я направи непоправима. Ний вѣрваме още че е малко свѣсно и малко вредно за сѣдбата имъ, ако Гръцити казватъ на Българити схизматици и еретици, по причина че сѣ са отдѣлилъ отъ грѣцката патріаршія, която единѣти и другити сѣ прогласили една частна черкова. Българити могатъ да отхвърлятъ тия наименованія и да докаратъ въпросътъ въ по-право състояніе, като обявятъ, както и дѣйствително сѣ казали че и самата патріаршія е схизматическа, защото са е отдѣлила отъ постановленіята на вселенската черкова. Ако Гръцити не прѣстанатъ да ги наричатъ схизматици и еретици, Българити, като са утвърдятъ още повече чрезъ народното си събрание и наредата на ексархіята си, ще имъ приспособятъ и тѣ сѣщо отъ своя страна, истини имена. (Е.)

СЪДЕБНОТО УСТРОЙСТВО.

Когато князь Мустафа Фазиль паша са повика да прѣсѣдательствува високіятъ касационни дворъ, първото му заниманіе бѣше да са съгласи съ Великіятъ Визиръ върху най собственіятъ начинъ, съ който можи да са преустрои правосѣдіето споредъ общити начяла на правото, които управяватъ днѣсь повечето образовани държави.

Князьтъ, който бѣше изучилъ подъ сичкити му лица, този важенъ въпросъ, са натовари отъ А'али паша да наредѣ обзорніята си въ единъ проектъ на законъ, който трѣбаше да са прѣстави на Държавніятъ Съвѣтъ и на министрити.

Този проектъ щомъ са изработи, са под-

ложи на Великият Визирь, който го удобри въ сичкото му пространство, и го стобщи безъ забава на разгледаніето на Държавиятъ Съвѣтъ.

Прѣди да кажимъ на нашити читатели слѣдствието на тѣя разгледанія, трѣба да положимъ прѣдъ очити имъ основити на новото преобразование.

Споредъ проектъ на Мустафа паша, трѣба да има граждански, криминални и търговски сѣдилища въ Цариградъ и въ сичкити главни мѣста на вилаетити, на санджакити и окръжіята; апелативни дворове въ столицата и главнити мѣста на вилаетити; единъ високъ касационенъ дворъ въ Цариградъ; единъ министъръ подъ сѣдебството на който ще са положатъ тѣзи сѣдебни инстанции, и който ще надзирава изпълненіето на законити чрезъ единъ главенъ прокуроръ привързанъ на касациониятъ дворъ, и царски прокурори привързани на сѣко отъ сѣдилищата или дворовети на държавата.

Непромѣняваніето на сѣдницити, сама гаранція за независимостта на сѣдническіятъ порядъ, е прието въ начало и ще са приспособи постепенно доклѣто дворовети за право, които ще са установятъ въ Цариградъ ще ни промислятъ едно количество специални човѣци и способни да тълкуватъ законътъ съ познаніето на работити.

Началото на отдѣленіето на изпълнителната власть и на сѣдебната власть е сжщо посвятено тѣй щото не ще можемъ вече да глѣдами единъ министъръ или единъ управителъ въ нѣкоя област да управа споредъ волята си различнити сѣдилища и самата съвѣсть на сѣдницити.

Жалбити, които са отправяхъ до сега на Великиятъ Визирь, на надлѣжнити министри или на областнити управители, и които, като слѣдвахъ този лошъ редъ, пристигаха твърдѣ късно въ рѣцѣти на сѣдилището, на което надлѣжи да са произнесе върху работата за която говорятъ, ще са връчватъ отсега на самата инстанція, която ще трѣба да познава распрята.

Авокатити ще са приѣматъ безъ исклученіе да тѣжатъ предъ сичкити сѣдилища на страната. Ауденциити ще бѣдѣтъ публични; една служба отъ стенографи ще са установи въ столицата най напредъ и сѣтѣ въ областити; и една газета на сѣдилищата ще дава въ, началото два пѣти на седмницата и по късно сѣки день смѣтка за разгледаніето на сѣдебнити инстанции върху главнити въпроси отъ право.

Таквись сж въ кратцѣ основити, върху които е положено новото сѣдебно устройство, което Държавиятъ съвѣтъ удобри въ сичкити му подробности.

Ний не можемъ освѣнъ да рѣкоплѣщимъ искренно на похвалната спѣшность съ която туй голѣмо тѣло на държавата приѣ една реформа опрѣдѣлена да преобрази коренно сичката страна и да унищожи единъ пѣтъ за сѣкоги тѣзи капитулации, които сж една спѣшка за нашиятъ напредѣкъ и едно явно покушеніе на народната наша независимостъ.

Сичко ни кара да вѣрваме че А'али паша, на когото името са привязва на сичкити голѣми прѣобразования, които сж са въвели въ държавата отъ тридесѣтъ години насамъ, и който е зель иницијативата на това, за което говоримъ, не ще липса да подкрѣпи съ сичката тежестъ на вліяніето си въ съвѣтътъ на министри и при вла-

дѣтелтъ единъ проектъ толкозь много полезенъ и който ще ни поведе рѣшително въ пѣтътъ на напредѣкътъ и на цивилизацията.

(Т.)

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

БРАИЛА 28 Маѣ. Умолявате са, Г. Редакторе, да благоизволите да дадете мѣсто въ почитаемиятъ ви вѣстникъ на слѣдующити ми, които ще послужатъ като отговоръ на писанити отъ нашиятъ градъ отъ дописника Ви въ отношеніе на даденото, на послѣдне врѣме, Бѣлг. театро. Господство му въ дописката си отъ 28 миналаго, вмѣстена въ 13 брой на нашиятъ вѣстникъ, задѣлава прѣмногъ съ високити си въсхваляенія насъ, които сме зели участіе въ прѣдставленіето на піесата «Велислава» дадено въ Браила и Галацъ. Като участница и азъ въ това прѣдставленіе, земамъ смѣлость да отправа нѣколко забѣлѣжки върху казанити на вашиятъ дописникъ, въ отношеніе на театралното искусство на «акторите и актриситѣ дилетанти.» Както Г-жа Аника Х. Коставичъ тѣй и азъ, които имамъ женскити роли, никакъ не бихми въспрѣли да са въсхвалявани съ едно искусство, отъ което ний не бы чакали никаква похвала: голѣмити похвали сж по вече укорителни най-паче за онзи, който са познава додѣ можн. Ний Г-не Редакторе, като сме жени, заняти съ семейственна работа, никакъ не си въобразихми да излѣземъ на сцената съ намѣреніе да си правимъ име за артисти или да са прѣпорѣчваме за искусни въ театралното художество. Ний зехми участіе въ това театрално дружество съ единственното намѣреніе да спомогнеме въ благотѣлната цѣль, за която бѣше нарочно приготвена реченната піеса отъ Г. Д. П. Войникова — за въ полза на общеползни работи. Съ това ний искахми да изпълнимъ една наша длѣжность, както и другити младежи Бѣлгари, които познахъ сжщата цѣль и зеха най-напредъ участіе. Хвалбити, които вашій дописникъ отдава на насъ като на искусни актори, бы сж стоели по-първо на Г-на Д. П. Войникова, съчинителтъ на піесата, който има добрината да си даде трудъ съ насъ за да ни уче повече отъ единъ мѣсець. Трѣба ний да благодаримъ на господство му, а не както казва дописникътъ ви, че господство му трѣба да благодари на насъ, а особно на Г-жа Аника Костовичъ, която съ драматическото си искусство (?) покрила «важни недостатки на піесата.» Самичка нейна милость не въспрѣма такива ласкателни думи. Спорѣдъ народната пословица, ще рече «майсторътъ трѣба да благодари на чиракътъ за дѣто го научилъ по-добрѣ да ошіе абицката.»

Бы было лѣжа да са каже, че недостаткити на піесата са покрили отъ Г-жа Аника Костовичъ. Ако да не бѣха писани въ піесата послѣднит думи на царица Марія (ролата на която игра Г-жа Аника Костовичъ): «по-добрѣ свирѣпій пролей кръвта на една майка и на една дѣщеря злочестни» щеше ли да ги изрѣче Г-жа Аника Костовичъ?

Ако да не бѣха писани послѣднит думи на княгинята Велислава (ролата на която азъ имамъ): «азъ презирамъ личната си любовь и сама са предавамъ за любовьта на моето мило отечество,» можяхъ ли ги изрѣ азъ отъ себѣ си?

Вижда са че Г-нъ дописникътъ ви не е прочелъ піесата на «Велислава» та му са е сторило че всичко що са е изрѣкло въ театро да е было отъ главити ни. По добрѣ бы сторилъ господство му да каже: слава и честь на Г-на Д. П. Войникова съчинителтъ и режисорътъ на піесата, отъ колкото на насъ, които ненаправихми друго освѣнъ онова, което господство му ни предаде. Богъ да имъ подари дълги и благополучни дни на онѣзи подвижници какъвто е господство му, за дѣто чрезъ подвижити на перото си сж принесли полза и честь на българскіятъ народъ! Да живѣятъ такива сынови и дѣщерни на «Българія», които са трудятъ въ общеползни работи за българскіятъ народъ, толкозь матеріално колкото и нравственно!

Приемете, Г-не Редакторе, моето почитаніе и уваженіе къмъ васъ. Катерина М. Василева.

СОЛУНЪ 2 Юнія. Отъ 6 дена насамъ прѣбивавамъ въ Солунъ по собственната си работа, но нелишенъ отъ любопитство да науча нѣкои, които са касаятъ до обществото на този градъ.

Тукъ, Г. Редакторе, отъ прѣстиганіето на

Н. Пр. Сабри Паша, главниятъ управителъ на Вилаета, доста улущенія са въвели и въведатъ почти сѣки день. При сичкити тѣзи, най достопохвално е прѣдприятіето за изпълненіето на крайморската страна на този градъ. Това изпълненіе, дозволено отъ Высоко мѣсто, влѣзе вече въ дѣйствиѣ, когато, на 21 миналаго, Н. Пр. тържественно положи основниятъ камень. Не ще ни дума, Г. Редакторе, че то ще послужи много за увѣличеніето на градътъ и распространеніето на търговіята; а желѣзницата, която ще го свърже съ Европа, нѣма съмнѣніе, че ще го направи прѣвъ търговски градъ нѣ Европейска Турція. Той е вече на сѣкаде освѣтленъ ноше съ фенери, и улицата, която отъ Бардарската капія до Гелстерската са изравнява съ чакъли надъ единъ подземенъ истокъ (лагъмъ), прави му единъ най згоденъ изглѣдъ. До тукъ за това.

А народнит работи, както узнахъ, въ този градъ не върватъ така като тѣзи що горѣпоме-нахми. Тѣ са съвсѣмъ сплетени, и на дали ще сподучи нѣщо да ги развържи. Тѣ сж окаляни толко щото на дали ще са намѣри такъвъ вода за да ги измые освѣнъ ако престане чорбаджилѣкътъ — онзи деспотизмъ, който е натискалъ народити въ дълбочината на невѣжеството. Опростетемъ, Гне Ред. за дѣто толко откровенно са изразихъ, защото, спорѣдъ врѣмето, така трѣба да са постѣпи, за да са извади работата отъ тайната и да са прѣдложи на въпросъ.

Да ли, Г. Ред. е право да са държи народа въ яснити дни на свободното развитіе на умственити му сили, подъ едно деспотическо произволство на чорбаджилѣка, или да е свободенъ отъ сѣка страна въ развиваніето си за да може независимо отъ сѣко препятствіе да слѣдва пѣтътъ на просвѣщеніето? Нѣка са изяснимъ.

Азъ, Гне Ред. можихъ да проникна да видя че три или четири лица отъ градътъ сж яко свързани зада задържатъ народа подъ тежкото иго на чорбаджилѣка. Тежко иго казахъ. Не е ли тежко когато са наложи мълчаніе на единъ народъ или на едно общество за да не може свободно да изрази желаніето си? Ето защо трѣба това да са прѣдложи на въпросъ за да бы му са намѣрило цѣръ. Нѣка прочее Господство имъ, които са усѣщатъ, не са обиждатъ отъ това наше толко праведно върху имъ наложено обвиненіе, защото вѣкътъ въ който живѣемъ така го изисква. Нѣка прѣстанатъ отъ тѣзи идея и съвѣкупно съ младите почнатъ дѣло то народно, и тогасъ тѣ ще бѣдѣтъ отъ сички похвални; инакъ ако слѣдватъ, ще привлечатъ на себе си клѣвата народна, която е и клѣтва Божія.

При сички тѣзи, Г-не Ред., въ бавяніето ми въ този градъ можахъ да открия още една тайна, тайна най гибелна за единъ народъ. Тѣзи тайна вдѣхната отъ единъ кукушки учитель са е одобрила отъ лицата за които споменахъ и които слѣдватъ да я распространяватъ и по другите страни на Македонія; но нѣка Г. учитель кукушки не си мысли че ще са овѣнчѣ отъ тѣзи слава, но напротивъ ще зачерни името си като зетъ и наследникъ на славнит онѣзи подвижници — Братія Миладиновци.

РУССЕ 2 Юнія. Тукъ администрацията на правосѣдіето изискваше едно коренно преобразование. Акифъ паша са погрижи за това като положи въ туй отдѣленіе на общата служба челоуѣци просвѣтени и честни, такъвизъ какъвто е Едибъ ефенди, прѣсѣдательтъ на търговското сѣдилище. Азъ неможа по-добрѣ да похваля дѣятелността на този сѣдникъ освѣнъ като кажа че отъ мѣсець януарія сѣдилището, което той прѣсѣдательствува, е отсѣдило и свършило 114 дави. Както виждате тукъ между насъ неоставятъ работити да са протакатъ.

Послѣдната пролѣтъ, нѣкои апостоли на макиавелическото дѣло, което са покрыва подъ името панславизмъ, са помѣчиха да смѣтятъ мѣрътъ между насъ; нѣ тѣхнит интриги не сподучихъ противъ бодростта на властити и здравіятъ разумъ на населеніето, което знае какъ да глѣда на обѣщаніята на Русія.

Съ цѣль да распространи търговскити сношенія, и тѣй да умножи благоденствіето, нашиятъ валия накара да ископаятъ въ крайбръжіята на Ломъ единъ хавузъ за зимуваніето на корабити; този хавузъ ще можн да служи още за точка на събиране на турската флота отъ Дунавътъ. Тойзи хавузъ ще можн да побира до 100 кораба; тамо ще са установятъ шантиери за поправяніе и покрыви за стокити. Иницијативата на това прѣдприятіе и избираніето на мѣстото надлѣ-

жът на валията.

Безъ съмнѣніе вѣй сте чували да са говори за изложението на землени и индустриални произведения отъ Дунавскія вилаетъ, което ще стане въ Руссе. Ето нѣкои подробности за този предметъ.

Идеята на това изложение надлъжи на Акифъ паша, който я подложи, преди нѣколко мѣсеца, на съвѣтъ на вилаетъ. Тя са одобри еднодушно, и Валията са отнесе на Високата Порта, която поспѣши да даде одобреніето си. Една комисија са тозъ часъ избра за да положи въ дѣйствието този проектъ. Едно нарочно мѣсто трѣбаше да са направи; нъ по причина на голѣмити разности, които направяніето на едно таквозъ мѣсто ще иска, по мнѣніето на директорътъ на общити сгради, видѣ са за прилично щото реченото изложение да стане въ едно отъ съществующи вече мѣста, и съ което правителството располага свободно. Избраното мѣсто отъ комисіята, което отговаря повече за тая работа, е една каша, която са намира близу до копакътъ. Захванахъ да нарѣждатъ вече произведеніята, които ще са натъкмятъ до мѣсець Августа.

Въ отношеніе на къдърмътъ си, нашиятъ градъ оставя много да са желае. Нъ благодареніе на грижити на Валията за благосъстояніето на жителити, неудобствата, които произлизатъ отъ лошето състояние на пѣтищата, ще са изгубятъ слѣдъ малко; дѣйствително, директорътъ на общити сгради прие нуждити инструкции за този предметъ, и скоро ще са договори съ единъ предприемателъ. Въ който случай не бихъ сполучили да са съгласятъ, къдърмътъ на градътъ ще са направи отъ властѣта.

Други проекти сж приготвени или са разгледватъ. За тѣхъ ще ви говоря въ приличното врѣме. Колкото за днесъ, азъ вѣрвамъ че доста казахъ за да покажи дѣятелността на нашиятъ управителъ и поначеніето му за общественити работи.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

АНГЛІЯ. Англія направи, чрезъ актътъ на натурализация, едно голѣмо измѣненіе въ своити стари закони върху чужденцити. Толкова гостопрѣмливъ за политическити бѣгленци на сичкити страни, старіятъ Албѣонъ твърдѣ мѣчно имъ е давалъ най малкити граждански права. Нъ новіятъ билъ, който стана изпълнителенъ, дарява на чужденцити най широкити права. Главнити негови расположения сж тѣзи: той дава на чужденцѣти право да купуватъ и да притежаватъ сѣкакво лично или вещественно притяжаніе съ истата титла както Англичанити. Само чужденецътъ не ще са радва на парламентарни и муниципални права, и това са разбира свършено.

Нъ сѣкой чужденецъ слѣдъ петъ години живѣяніе въ Англія ще може да са натурализира английски подданикъ, и да притяжава тѣхъ сичкити граждански права. Колкото за дѣцата родени отъ единъ баща чужденецъ въ Англія, тѣ са глѣдатъ като Англичани; нъ като достигнатъ на двадесетъ и една година, тѣ ще можатъ да са записватъ като чужденци, и взаимно сѣкое дѣте родено отъ единъ баща Англичанецъ, вѣнъ отъ Английскити притяжанія, ще може да са обявява чужденецъ на свършеннолѣтіето си.

АВСТРІЯ. Едно общо събрание на избирателити, свикано отъ сѣюзнити търговски и индустриални дружества въ Віена, и въ което зели участіе повече отъ 3,000 избиратели, пришло еднодушно безъ единъ гласъ, една программа, която иска възстановленіето на вътрѣшниятъ миръ, примиреніето на народити на Австрія, унищоженіето на прѣдставленіето на интересити, продълженіето на конфедералнити закони, преобразованіето на цѣнити, нови желѣзни лѣтници и закони за търговіята и за индустріята.

Мехметъ Тевфикъ паша послѣдническіятъ князь на Египетъ са приѣлъ на 23 юнія (н. к.) заедно съ турскіятъ посланикъ отъ императора Францъ Іосифа. Мехмедъ Тевфикъ паша слѣдъ като отиде въ Парижъ ще посѣти навѣрно италианскіятъ царъ Викторъ Емануила.

ИТАЛІЯ. Увѣрватъ че Италия са договаряла съ Сърбія съ цѣлъ за преобразование на капитулацїити и да склучи единъ трактатъ за предаване на бѣгленцити.

Извѣстіята отъ Римъ казватъ че Манинскіи чети потърсили да са съставятъ при Ріети, нъ флорентійскіятъ кабинетъ зель толкозъ енергически мѣрки щото са распрѣснали. Начялицити, които ги управлявали, са отпѣдили на Сесѣръ и матеріалитъ, който располагали са хваналъ. Други бунтовнически чети са събрали въ Сабина, нъ и тѣхъ правителството сполучило да распрѣсне.

Въ камарата на депутатити, министрътъ на външнити работи изложилъ положеніето на сношеніята на Италия съ Португалия. Той казалъ че ако Маршалъ Салданха бы разяснилъ тѣхъ дѣла, и ако по напрѣжъ той бѣше са отправилъ право на италианското правителство за да го извѣсти че присѣтствіето на Г. Алдонни въ Лизбонъ неможеше да бѣди полезно за удържаніето на добрити сношенія между двѣтъ страни италианското правителство бы испытало това исканіе въ едно пріятелско чувство. Нъ Маршалъ Салданха като скжсалъ сѣко официално сношеніе съ италианската легация въ Лизбонъ безъ да направи нѣкоя постѣпка преди скъсваніето, безъ да изложи нѣкое тѣчно дѣло, италианското правителство е трѣбало да повика Г. Алдонни като натовари съ текущи работи единъ секретаринъ отъ легацията догдѣто приѣми удовлетворителни разясненія. По слѣдствие, официалнити сношенія съ португалската легация въ Флоренція са скжсали.

ГРЪЦІЯ. Една телеграфическа депеша отъ Атина съ дата 27 юнія (н. к.) извѣстява че отъ седемъ-тѣхъ разбойници осждени за убиваніето на четиримината английски пѣтници, петмина са наказали съ смъртъ, шестіятъ са обѣщаль да направи важни откритія, и наказаніено на седміятъ са промѣнило на каторжни работи до смъртъ.

ПЕРСІЯ. Кореспондансъ Женералъ Отришїенъ извѣстява че персїйскіятъ шахъ билъ направилъ прѣдложеніе на Австро-унгарското правителство съ цѣлъ да склучатъ единъ трактатъ търговски и пошаленъ, като обявявалъ въ своити прѣдложенія че е готовъ да даде най широкити отстъпки на търговцити и да намали пошалната тарифа за улесненіе на взаимнити сношенія. Унгарското министерство на съобщеніята, съгласно съ търговското Сеизлейганско министерство щяло да влѣзе скоро въ договаранія съ Персїйското правителство.

СѣКАВКИ НѣЩА И НОВИНИ.

— Пишятъ отъ Орѣхово че нѣкой си Брайко Стояновъ отъ Конривщина са намиралъ отъ четирѣ мѣсеца на самъ запрѣтъ въ Орѣхово, отъ гдѣто, безъ да са разгледва обвиненіето му, на послѣдкъ са е принесли и затворилъ въ Вилнскити тѣмници. Дописникътъ ни казва че невинно, са сматрало отъ хората, реченіятъ Българинъ да претърпява този затворъ. Нѣй молихъ Н. П. Акифъ Паша да обърие вниманіето си върху работата на този Българинъ и да даде приличното рѣшеніе. Ако е виноватъ нѣка са осжди, ако е невиненъ, не е праведно предъ нашити очи да са държи въ затворъ.

— Прочитамъ въ Курріе д'Оріанъ:

Пишятъ отъ Руссе, съ дата 8/20 текушаго: Единъ голѣмъ пожаръ избухна въ Свищовъ послѣдната сжбота около два часа вечеръта. Огнѣтъ съсипа сичкити магази, влагалища, кантори, които са намиратъ на пристанището и надлъжатъ на голѣмити търговци на градътъ. Истѣпленіето владѣ между сичкити жители. Загубити сж огромни. Нищо не е можло да са отърве отъ пламъцити. Гюмрюкътъ, агенцията на вапорити както и други голѣми здания сж станали на сухи развалини. Казватъ че съсипителниятъ елементъ былъ престижнъ и въ махалити; нъ спорѣдъ както нѣй знаеме топографическото положеніе на Свищовъ, това увѣреніе ни ся види лишено отъ основа. Като научи по телеграфътъ жалостната новина, главниятъ управителъ отиде тозъ часъ на мѣстото на злочестината, съ нѣколко тулумби. Увѣрватъ че огнѣтъ са появилъ отъ три страни съврѣменно.

— Влашкїятъ князь Кароль подписа и внесълъ вече една сума отъ 25 хиляди франги въ полза на изгорелити отъ Бейоглу. Казватъ че спомоществованія са отворили сжко и въ Влашко.

— Даудъ Паша, министрътъ на общити сгради, който ся намира сега въ Спа, испратилъ на сръдоточниятъ комитетъ на помощи, за изгорѣлити, една сума отъ сто лири турски.

— Н. Ц. В. Махмудъ Джелалъ Еддинъ, второродниятъ сынъ на Н. И. В. Султана, и който е записанъ въ расписътъ на офицерити отъ царското мореплавателство, ся възвиси на чинъ бинъ ба ши.

— Миналіятъ понедѣльникъ ся начепахъ тържествата на Сюнїетътъ на Князь Іусуфъ Изедина, на брата му Махмудъ Джелалъ Ефенди и на четиримина други князове: Сюлейманъ Ефенди и Вахадединъ Ефенди, сынове на Султана Абдулъ Меджита, Салахдинъ Ефенди, сынъ на Мюнире Султанъ. Това тържествование са извѣсти отъ рано съ топовни грѣмежи. Великїятъ Визиръ, Шейхъ-Уль-Ислямътъ и министрити отидохъ въ палатътъ на Долма Бахче, гдѣто са намирахъ Изединъ Ефенди обиколенъ отъ персональтъ на министерството на войната, сераскерътъ на чело, и Махмудъ Джелалъ Еддинъ обиколенъ отъ офицерити на мореплавателството, Махмудъ Паша на чело. Хирургътъ Кадри Паша обрѣза сыновети на Султана: другите князове са обрѣзахъ отъ Хюсейнъ Паша и Акифъ Паша, членъ отъ лѣкарскїятъ съвѣтъ. Петдесетъ други хирургѣ са натоварихъ да обрѣжтъ 16,000 турски момчета, на които сунїетътъ става съ разпоскити на Н. И. В. Султана.

— Въ сръда вечеръ, по призованіе на Султана сичкити министри имажъ честѣта да ся прїематъ на царската трапеза. Негово Величество показалъ една голѣма прїятность къмъ призованити си. Слѣдъ вечеръта, Султанътъ задлѣжилъ гостити си да преминатъ съ Него въ една отъ салити, които имать лице къмъ босфорътъ за да глѣдатъ съ тамъ усвѣтленіята.

— Пишятъ на Мондъ отъ Цариградъ: накраятъ на юнія, императоръ Александръ като отива въ Ливадія по Дунава, ще ся спре въ Шуменъ; гдѣто турскити войски ще съставятъ единъ станъ. Султанътъ като ще трѣба да отиде на станътъ въ това врѣме, двамата владѣтели ще са сръщнатъ и голѣми маневри ще ся извършатъ въ присѣтствіето на Тѣхни Величества. Говорятъ, нъ неопредѣленно, за една визита, която Султанътъ щялъ да направи сетнѣ на рускїятъ царъ, и казватъ че презъ есенъ, Рускїятъ царъ, като отива въ Іерусалимъ, ако състояніето здравіето му което е тѣжко поврѣдено, му позволи да направи това пѣтешествіе, ще са спре нѣколко дни въ Цариградъ, гдѣто голѣми тържества ще са направятъ.

— Тѣзи сутрина твърдѣ рано топовни грѣмежи извѣстихъ годишниятъ празникъ на въцаряваніето на Султана. Въ този случай сичкити министри и високи чиновници на Имперіята, ходихъ да честитатъ този день на Н. Ц. Величество.

— Казватъ че сумата на събранити до сега помощи отъ сръдоточната компания за изгорѣлити отъ Бейоглу възлизала на 30,500 лири турски.

— Марко паша прѣвъ докторъ на Султана ся замѣнилъ въ службата си отъ Хюсейнъ паша.

— Увѣрватъ че планътъ за направяніето на изгорѣлата частъ отъ Бейоглу са подложила вече на надлѣжната властѣ.

— Прускїятъ царъ принесли 20,000 хиляди франги за изгорѣлити отъ пожарътъ.

(Цариградъ, 16 Юнія 1870.)

Жалостни извѣстія ся прѣскають за работити на приврѣмненіята съвѣтъ. Ожесточеніето на партията достигнало до тамъ щото съществуваніето на съвѣта са положило въ бѣдствіе. Въ петѣтъ са държало обыкновенното засѣданіе на приврѣмненіята съвѣтъ, въ което са разискувалъ въпросѣтъ за формата на управленіето на Българската църква. Ако и да были съгласни всички членове синодална църква съ съборно управление е най-удовлетворителна, членовети были раздѣлени на двѣ страни, отъ които едната поддържвала за полезно да са промѣнува Екзархѣтъ на сѣки пет години, а другата налѣгала да бѣде Екзархѣтъ до животъ. За приемието на едното или на другото мнѣніе станало въ изискаемія редъ тайно гласоподаваніе, на което вышегласіето было въ полза на първото мнѣніе — за промѣнуваніето на Екзарха; противната обаче страна, която е налѣгала да бѣде Екзархѣтъ до животъ, както увѣряватъ, употребила не толкова законни сръдства, за да унищожи законното слѣдствіе отъ тайното гласоподаваніе. Ний щемъ говоримъ на пространно за този прѣдмѣтъ въ идущій си листъ; сега само щемъ забѣлжимъ, че не можемъ да разумѣмъ, какво право може да има, было едната было другата страна по тѣзи или онѣзи каприция да подхвърля растурането на приврѣмненіята Български съвѣтъ — Съвѣтъ, на който членовети, ако го напиратъ за добръ, нѣ нѣматъ ни най-малко право нинай-малка власть, да развалятъ едно нѣщо което независи отъ тѣхъ.

— Прочитами въ Прессъ: Болѣстѣта, която е притѣгилъ рускіятъ царъ въ банити на Емсъ, изисква, види са, единъ конгресъ не отъ лѣкари, нѣ отъ дипломати. Освень царѣтъ Гуліелма, който са придружява отъ обыкновенніята си докторъ, Г. Бисмарка, великіятъ дукъ баденски отива и той отъ своя страна да земе участіе въ консулацията, и много руски посланници сѣ повикани тамъ. Ако севѣрните канцеларии сѣ са надѣвали да измамятъ хората върху малкіята конгресъ, на който царѣтъ е центрѣтъ, тѣ сѣ са чудно излѣгали. Изобличеніята може да дойдѣтъ и не ще удивятъ нити убѣдятъ нѣкого.

— Официалніята Виенски вѣстникъ казва че австрійското правителство рѣшило да позволи щото облигаціити на турскити желѣзни пѣтища да са продаватъ въ виенската борса.

— Бывшата испанска царица Изабелла подписала на 25 юнія (п. к.) въ Парижъ едно обявленіе съ което са отрича отъ прѣстолѣтъ въ полза на сина си Астурійскіята принцъ.

— Прочитами въ Курріе д'Оріянь: Нови разбойнически чети са появили въ Тессалия; нѣ тѣ несподучили. Едната отъ тѣхъ подъ прѣд-

водителството на прочутіята разбойникъ Христанки, обыкаляла, едвамъ прѣди нѣколко дена, околностити на Воло, и стояла твърдѣ близу до градѣтъ. Каймакаминѣтъ събралъ народната стража, насърчилъ я, и потѣгилъ къмъ мѣстото гдѣто присѣдствіето на разбойничити са забѣлжило. Слѣдствіето отъ сбиваніето не было никакъ добро за Христанки. Той са побѣдилъ и убилъ: шесть души отъ четата му притѣглили истата сѣдба. Главити имъ сѣ занѣсли въ Воло като трофей на побѣдата. Една друга чета са навъртала отъ страната на Армиро; тя са състояла отъ тридесѣтъ души отъ колъ и вѣжіе, и са покорявала на заповѣдити на ничтожнители маратонски разбойници, Спани и Арванитакки. Едно число запіята потѣглили противъ тѣхъ и ги нападнали. Разбойничити три пѣти по-многочисленни упорствували мѣжки отъ начало, нѣ послѣ малко тѣ са распрѣснали и са воспользували отъ мракѣтъ на нощѣта за да избѣгнатъ отъ прислѣдваніята. Една голѣма потеря са испатила да ги гони и са надѣватъ че скоро страната ще са очисти отъ тѣхъ.

— Пишатъ отъ Техеранъ че холерата са появила, въ видъ на епидемія, въ разни градове на Персія.

— Послѣдната сѣббота грѣцкіята вѣстникъ Неологосъ обнародваше въ една особна притурка единъ телеграмъ отъ съединенити княжества, съ които извѣстява че влашкіята князь Каролъ са убилъ отъ трима непознати и княгинята са наранила. Тѣзи новина произведе една голѣма бжркотія въ борсата, и снаданіето на консолидиратата причини съсипваніето на много фамилии. Нѣ споредъ пріѣтити официални извѣстія тѣзи новина са искара лѣжлива, слѣдствіе на една спекуляція върху фондовети. Полиціята развива голѣма дѣятелность въ издирваніето на виноватіята и има надѣжда че той ще са хване. Тя е запечатала вече и заведеніето на горерѣченіята вѣстникъ. Казватъ че главніята редакторъ на този вѣстникъ е побѣгналъ, а другити двама, които сѣ положили въ затворъ, сѣ отпуснали подъ една здрава гаранція.

— Извѣстяватъ отъ Вашингтонъ че жятвата на пченицата щяла да претърпи едно намаленіе отъ 5 0/0; само жятвата на кърмата щяла да бѣде много по-добра отъ сръдня. Памукѣтъ щялъ да бѣде повече отъ колкото прѣминалата година.

— Извѣстятъ отъ Парижъ че правителството пріѣло благоприятни свѣдѣнія върху жетвата въ Франція, споредъ които брашното спаднало съ два франга. Сѣщо и отъ Виена благоприятни извѣстія пристигатъ върху изрядностьта на жятвата по сичката Австро-унгарска монархія. Отъ тукъ извѣстятъ още че многобройни порѣчки сѣ пріѣли отъвнѣ.